

Zbornik Instituta za kriminološka
i sociološka istraživanja
2022 / Vol. XLI / 2-3 / 169-170
Sećanje
Primljeno: 19. decembar 2022. godine

SEĆANJE

Dr Jovan Ćirić
04.04.1960. – 12.12.2022.

Kad čujemo za iznenadni i prerani odlazak, onih koji su nam bliski, koji su nas voleli i koje smo voleli, ostanemo skamenjeni i nemoćni da zaustavimo krik u sebi. Za sve one koji su sa Jovanom Ćirićem podelili mnoge dane bratskog, prijateljskog i kolegijalnog života, vest da je požurio tamo „gde niko nikad nije zakasnio”, zazvučala je kao neistina. U toj neverici, „hrabrim” sebe da nije najviše živeo onaj koji je najviše godina brojao nego onaj koji je od života najviše osetio.

Sećanja me vraćaju na osamdesete godine i divne trenutke, koje smo počeli deliti u Institutu za kriminološka i sociološka istraživanja, i pre Ćirinog zaposlenja, uz jutarnju kafu, nas tada nekoliko mladih istraživača. Bili smo, kao i većina mladih, poletni i puni očekivanja. Ćiro je svojim optimizmom prednjačio. Naša okupljanja ličila su dugo na male književne kružoke jer smo „ozbiljno” raspravljali i iznosili utiske o pročitanim, a dotada zabranjenim knjigama, koje su tih godina punile police u knjižarama. Srećom, u to vreme, nije postojala kvantifikacija kao najjača mera nečijeg uspeha, pa se uspešnost merila kvalitetom napisanog i pročitano, slušali

smo savete mudrijih profesora i kolega da ne treba baš „trčati” kroz istraživanja i pisanja.

Sledila su potom i naša učešća na naučnim skupovima: od Beograda do Herceg Novog, Budve, Kopaonika, Palića, Zlatibora.... Jovan Ćirić je plenio svojim jasnim, čitkim, slikovitim stilom pisanja, ležernim načinom izlaganja, pogotovo izborom raznovrsnih problema. Izgledalo je da se igra rečima dok je pisao i/ili duhovito govorio o ozbiljnim temama.

Dvehiljadite je Ćiro otišao iz Instituta za kriminološka istraživanja u Institut za uporedno pravo, gde je bio i direktor, da bi 2016. godine bio izabran za sudiju Ustavnog suda Srbije. Dok oplakujemo našeg Ćiru nije vreme da pišem o pravniku, naučnom savetniku, direktoru Instituta, sudiji Ustavnog suda i šta je još sve bio i o čemu je sve pisao. Doći će vreme da se time pribranije i određenije pozabave najbolji znalci i najstroži kritičari, i da kažu ono što se mora kazati o Ćirićevim naučnim dostignućima, za koja ne treba štedeti reči.

A on je, i pored svega toga, ostao ipak samo naš Ćiro, a više mu nije ni trebalo. Podjednako darovan umom, srcem i dušom, nikada nije otišao ni iz jedne ustanove u kojoj je radio. Svaku je na svoj način voleo, obeležio i njoj pripadao, kao da je time hteo da pokaže da pripada svima i da u njemu svak ima svoj kolegijalni ili prijateljski deo.

Pitam se – ko ga ne bi voleo kad je imao dušu za svačiju muku? Kad je sa osmehom širio ruke dobrodošlice? Kad je bio podrška, ne samo mladima, nego i onim malo starijima? Kad je pružao pomoć i onima koji je nisu tražili, a zahvalnost nije ni tražio niti očekivao? Kad je imao prijateljsko rame za svačiju bol?

Srdžba i ljutnja ga nije dugo držala. Ispričanu „uvredu” uz kafu i po neki vragolasti komentar prašao je, pogotovo onima koji mu nisu prirasli srcu. Treba znati uživati u razgovoru i kafenisanju, a Ćiro je umeo i „s tih časova očigledne nastave nikad niko nije bježao”.

O njemu je, dugogodišnjim kolegama i prijateljima, lako govoriti. Ali mi „ocena” koju je dobio od gledaoca emisije u kojoj je pričao o jednoj svojoj knjizi, da: „...odaje čovečinu širokih znanja i mudrih pogleda. Vidi se da je krv junačka, duša devojaka. Gladan bi ga čovek slušao jer je duboko, iskreno, znanjem nastanjeno i uzbudljivo”, uliva nadu da nisam „sestrinski” subjektivna. Ako i jesam, neka sam – jedan je Ćiro!

„Kako si, šta radiš?” – čula sam Ćirina pitanja raspoloženim glasom, poslednji put dan pre vesti da je zaspao zauvek, i kao da je tim razgovorom, ne znajući da je poslednji, naglašeno i podvučeno jedno nepomućeno prijateljstvo. Ovim rečima se ne opraštam od Ćire nego podsećam čitaoce na dragoceno vreme koje smo proveli radeći i družeći se. Onoliko koliko su naše uspomene žive toliko i On među nama živi.

Branislava Knežić